

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 212. Nolite flere super me v. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

ma tamen angustia illa , in qua nos homines solemus esse morosissimi, tanto illa bonitas est pluris facienda , quanto rarius nos afflitti solemus loqui verbum gratiosum. Hinc non turbati foris, omnes turbamus domi, tuigamus, murmuramus, imprecamur , nulli bonum damus verbum, & multo minus benevolum auditum, frontem caparamus. Christus autem benignissime suavissimeque compellat eos , quorum patres, magistratus, cognati, & forte viri conjugesque ipsum ita affligebant.

O Anima mea , esto etiam tu uti afflictus ab hominibus Dominus tuus benigne loquens in adversitate, in offensionibus, in mortis , in melancholia. Noli tunc murmurare, & esse uti leo in domo tua, lacerando, imprecando, contumeliam dicendo, verberando & frangendo imitare Iesum, imitare Iesum,

§. 212. *Nolite flere super me. v. 28.*

Quare? bone Iesu, videntes angustias animæ tuæ, sudorem sanguinolentum, onus importabile crucis in humeris tuis, plagas circum strepere comitantes latrones, & te penè bestiæ excoriatæ, quam homini similiorem non deberent plotare? certe cautibus essent duriores si id non facerent in tanta tua innocentia, & anteacta beneficentia ergo omnes mortales.

Quid est hoc? O bone Iesu, tu in miseriis tantis es, & mulieres in se nihil malis intentiunt, & non vis ut flent saltem super te? nunquid non juxta prophetam recte plangunt eum, qui egreditur, quia non revertetur ultra , nec videt terram nativitatis suæ? si quidem tu, ô bone Iesu, moriturus egredieris, non amplius in carne mortali redditurus, sine obsecro , sine flere super te super acerbissimos dolorum tuorum aculeos, ut merear conregnare tibi, qui publicari fecisti per sanctos Apostolos tuos, sic compatimur & conglomerabimur.

§. 213. *sed super vosmet ipsas flate. v. 28.*

Optimum hic modum suggestit Ecclesiæ suæ promeditanda passione Domini, ipse patiens Dominus noster, nimis peccata, quæ in auditæ hujus tragædia initium & causa fuerunt, consideremus, eorumque nefandissimam turpitudinem & malitiam inexplicabilem ex magnitudine remedii, contra ipsam à Deo sapientissimo , adhibiti æstimare discamus. si enim vulnera nostra non essent tam grandia, ut tali egerent medela, certe Dei sapientia ea tantis impensis non procurasset ea sanari.

O Supreme Magister, qui, etiam in mediis afflictionibus tuis, tui officii curam geris, & doces me flere super me, meæunque misericordiam &

pec-